

i pro soud i pro odpůrce (§ 60 poslední odstavec j. n.) a soud nesmí ocenění pro jeho domnělou nepřiměřenost jako příliš nízké bráti v pochybnost, nebo vyšetřovati pravou hodnotu předmětu sporu (sr. rozh. čís. 2707 sb. n. s.).

Čís. 9919.

Spor, v němž jest se domáháno odevzdání věci držené bez právního důvodu, není prázdninovou věcí (§ 224 čís. 5 nový doslov c. ř. s.).

(Rozh. ze dne 16. května 1930, R I 327/30.)

Žalobci domáhali se na žalovaném odevzdání místností, jež prý žalovaný drží bez právního důvodu, dav z nich výpověď se závazkem, že je odevzdá 1. září 1928, ale neučinil tak. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Dovolání žalovaného odvolací soud odmítl jako opožděné proto, že prý jde o prázdninovou věc, rozsudek odvolacího soudu byl žalovanému doručen dne 18. července 1929 a dovolání bylo podáno na poštu teprve dne 14. září 1929.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení.

Důvody:

Rekurs žalovaného jest odůvodněn. Podle § 224 čís. 5 c. ř. s. (v doslovu zákona ze dne 19. ledna 1928, čís. 23 sb. z. a n.) je prázdninovou věcí řízení o výpovědech, o odevzdání a o převzetí věcí pachtovaných nebo najatých, bytů nebo jiných místností a takových věcí, které byly přenechány za nájemné v plodech. Tento předpis souhlasí v podstatě s původním předpisem § 224 čís. 4 c. ř. s. V souzeném případě žalují žalobci o vydání místností, které žalovaný podle žalobního přednesu drží bez právního důvodu, neboť podle žaloby z nich dal výpověď se závazkem, že je odevzdá 1. září 1928, ale neučinil to. Obsah žaloby jest rozhodný pro posouzení, o jakou rozepří jde. Z uvedeného obsahu vyplývá, že nejde o rozepří ve smyslu § 224 čís. 5 c. ř. s., nýbrž o spor, v němž jest se domáháno odevzdání věci držené bez právního důvodu. Předpisy o soudních prázdninách nelze rozšiřovati na věci, které v nich nejsou uvedeny. Proto pro tuto věc platí předpis § 225 c. ř. s. (srovnej rozhodnutí sb. n. s. čís. 5468) a dovolání jest považovati za podané včas. Bylo tudíž rekursu vyhověno a usnesení odvolacího soudu zrušeno. Nebylo potřeba nařizovati odvolacímu soudu, by o dovolání dále jednal, protože lze o něm hned rozhodnouti.

Čís. 9920.

Do usnesení rekursního soudu, jímž bylo změněno usnesení prvního soudu, odmítající žalobu o obnovu, a prvnímu soudu uloženo, by nařídil o žalobě rok k ústnímu jednání, jest recurs na dovolací soud nepřipustným.

(Rozh. ze dne 16. května 1930, R I 329/30.)